

Fitxa 25

CALA MICA



DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSQUES:

Municipi: es Mercadal.

Altres topònims: platja de Ferragut.

Àrees urbanes associades: no n'hi ha.

Accés: a peu pel Camí de Cavalls, des de la platja de Cavalleria o des de la platja de Binimel·là.

Orientació de la platja: nord.

Superfície de platja: 3.560 m².

Llargada de platja: 220 m.

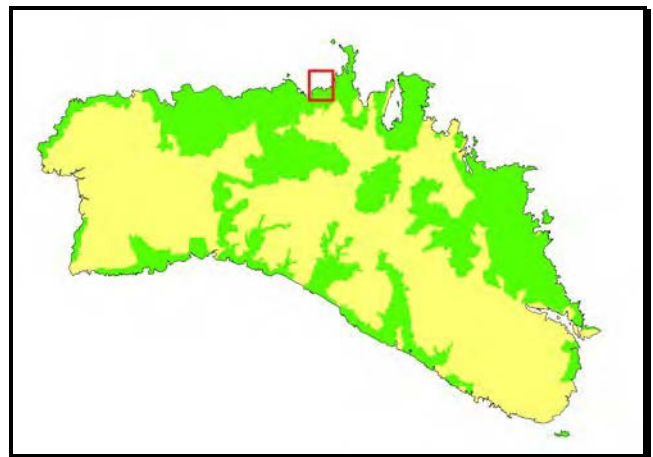
Amplada mitjana de la platja: 15 m.

Grau de saturació de la platja: baix, en plena temporada.

Geologia de l'entorn: turbidites del Carbonífer, amb dunes fòssils quaternàries.

Composició del sediment: carbonatat de gra gruixut i colors vermellosos. El seu origen és força equilibrat, amb domini de litoclastes (61%) i la resta de carbonatats.

Espai natural protegit: inclosa a l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-3, a la Xarxa Natura 2000 i, dins la mar, a la Reserva Marina del Nord de Menorca.



SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus C (natural sense accés rodat).

Distància a l'estacionament: aproximadament 2 quilòmetres des dels estacionaments regulats de les platges de Binimel·là o Cavalleria.

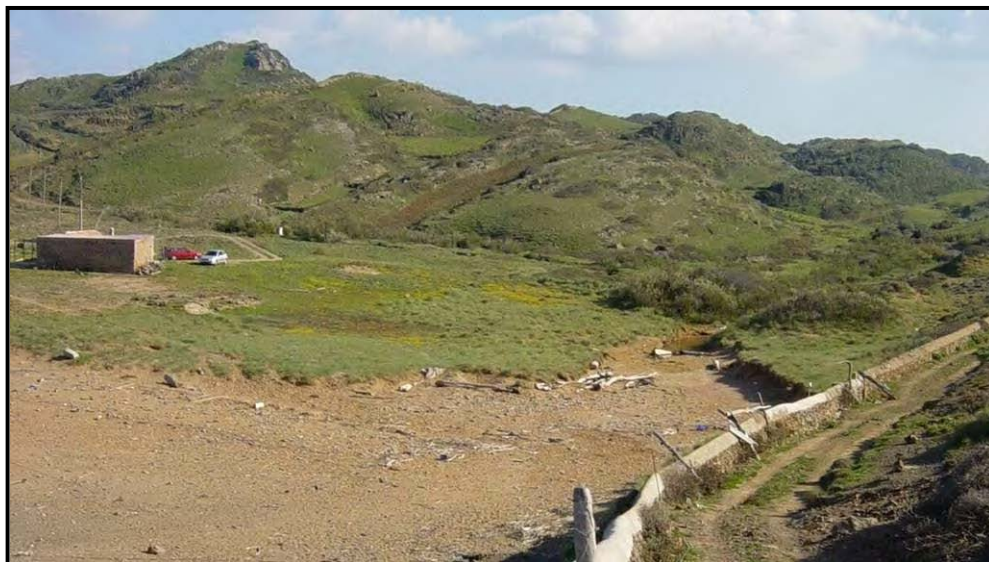
Servei de socorrisme: no n'hi ha.

Altres serveis: no n'hi ha.

ENTORN I PAISATGE

Es tracta d'una cala petita però ampla i oberta, amb penyals baixos (màxim de 10 m) i bastant verticals (vegeu foto adjacent). Aquestes característiques, juntament amb la seva orientació al nord, fan que estigui molt exposada al vent de tramuntana.

La platja no té un important sistema duna associat i presenta perfil més aviat pla, amb poques morfologies dunars, totes elles de baixa alçada. El sector oriental està delimitat per un petit



penyal, mentre que a la meitat occidental, l'arena entra cap a l'interior. En aquesta llengua d'arena es troba una vegetació rica en espècies, i el seu interès encara es veu incrementat per la presència del torrent temporal que desemboca a la part de ponent (vegeu foto adjacent). Més cap a l'interior la vegetació litoral dóna pas als camps de conreu.

PLANTES I VEGETACIÓ

El bon estat de conservació fa que la vegetació ben constituïda arribi fins a primera línia. Seguint la disposició habitual, en primer lloc hi trobam les espècies pioneres de tendència nitròfila que s'aprofiten de les restes orgàniques que deixen les ones: espinadella (*Salsola kali*), cent nusos de la mar (*Polygonum maritimum*), *Euphorbia peplis*, *Suaeda spicata*. A darrere seu, les espècies més persistents i amb una funció ja de fixació de l'arena: carc de platja (*Eryngium maritimum*), lliri de platja (*Pancreatium maritimum*), campaneta de la mar (*Calystegia soldanella*), a les quals prest s'afegeix el fenàs de platja (*Elymus farctus*). A

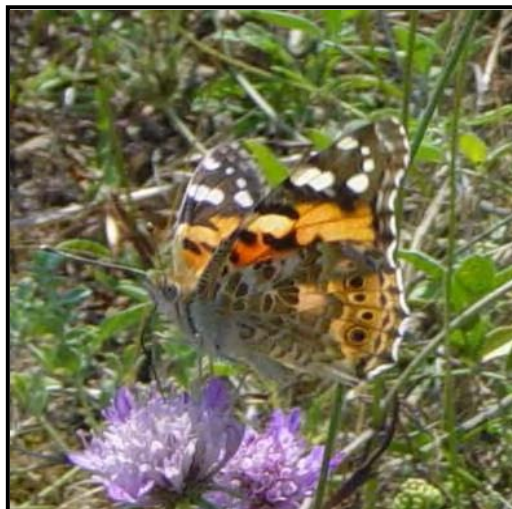


mesura que ens feim enfora de la costa, s'hi afegeixen altres espècies que prefereixen les arenes més estables: camot (*Scrophularia ramosissima*), una llengua bovina de platja (*Echium sabulicola*), bolitx bord (*Anthemis maritima*) o la camamil·la de la mar (*Senecio rodriguezii*), planta exclusiva de Mallorca i de Menorca. Aquesta platja, a més, té l'interès afegit de la presència d'una casta de violer (*Matthiola tricuspidata*) que a les Balears és extremadament rar (vegeu foto anterior). Al torrent també s'ha de destacar la presència de tamarells (*Tamarix africana*) i sobretot dels alocs (*Vitex agnus-castus*).

ANIMALS

Pel fet de ser un sistema dunar tan petit i desproveït de vegetació de port arbori, es fa difícil observar-hi de fauna des de la platja. No obstant això, amb la vegetació herbàcia i la sortida del torrent, sí apareixeran algunes papallones, especialment a la primavera i començament d'estiu. En aquests tipus d'ambients, una de les espècies més comunes és la blaveta d'ugons (*Polyommatus icarus*), també la papallona de l'alfals (*Colias crocea*) i la mòbil papallona dels carcs (*Cynthia cardui*), sobretot en èpoques de migració (vegeu foto adjacent).

Més cap a l'interior, apareixeran animals propis del mosaic agroforestal de Menorca com el milà (*Milvus milvus*), el soter (*Hieraaetus pennatus*) o el xòric (*Falco tinnunculus*), per posar alguns exemples d'aus rapinyaires.



DINS LA MAR



El fons d'aquesta cala és pràcticament tot rocós, amb algunes mates de posidònia esparses. També hi és present en algunes zones l'algueró (*Cymodocea nodosa*), planta molt semblant a la posidònia però amb les fulles més estretes i de color verd més clar. A la zona litoral hi creixen diverses espècies d'algues del grup de les *Cystoseira*, algues brunes d'elevat interès ecològic i que estan amenaçades a molts llocs de la Mediterrània. Formen comunitats denses les espècies *Cystoseira crinita* (vegeu foto adjacent) i *Cystoseira spinosa* var. *tenuior*, dues espècies encara habituals a moltes cales del nord de Menorca, sempre cales no urbanitzades i més aviat poc freqüentades.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

A la mateixa platja destaca una casa de propietat particular. Es tracta d'un exemple més de típica caseta d'anar de vega, és a dir, caseta amb finalitats d'esbarjo i de caps de setmana. Aquest tipus de construccions antigues són comunes a la costa menorquina i solen ser propietat de la finca agroramadera



Valoració turística i recreativa dels recursos naturals: I. Les platges de Menorca

els terrenys de la qual arriben fins a aquella franja de litoral.